

**Vota Fausto Nuptiarum honori Reverendi & Eruditi Viri Dn. Hardwigi Hanen
Ecclesiae Christi in Rekenitz Pastoris vigilantissimi, ducentis in matrimonium
Familiae & pietatis laude commendatam Virginem Catharinam Gladoviam**

Güstrov[ij]: Waltherus, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777515482>

Druck Freier Zugang

V O T A
Fausko Nuptiarum honori
Reverendi & Eruditi
Viri

D N. HARDWIGI
H A N E N

Ecclesiae CHRISTI in Refectis
Pastoris vigilantissimi, du-
centis in matrimo-
nium

Familie & pietatis laude commendatam
VIRGINEM

CATHARINAM
GLADOVIAM

SCRIPTA

Familiaribus.

GustrovI,

Typis Danielis Waltheri Typographi, Anno 1659.

131.

21

Res est Conjugium venerabilis, at tamen illud
Damnatum veniunt improba rafa cohors
Dogmate Tu, spreto falso, GALLE inelyte

Gestis te socio composuisse toro.

Proposito sic macte tuo, sacra munia obiro

Fidi Presbyteri, Conjugis atq; probi!

Vivite felices NEONYMPHI, sospitet alma

Vos bonitas JOVÆ, servet & incolumes.

Adsit Eros procul absit Eris; Tunc quod rogo torus,

Ditabunt vestram commoda mille domum.

Henricus Joachimus Berndes, G. p. t. R.

Sed quo Te accipiam versa, quo prosequar ore

quæve dabo documenta, tuæ, Charissime Sponse

quod mihi lætitiæ sint & dulcedinis intus

instillent guttam, rædæ? transmittere possum

quæve mei monumenta tibi? modo vera fatebor;

Par erat, ut longo te carmine & arte polito

prosequerer: par fasq; erat aurea dona darem: nam

perspectus teneris tuus est mihi candor ab annis

æqualisq; mihi semper fuit ardor ad artes

ingenuas tecum, (quas Tu tamen usq; colebas

successu meliore, Scholai ex limine primo)

una fides, meas una, animusq; in fœdere concors

nos gratâ compage revinxerat. Aurea, sed non
mittere dona, qveo, hæc, mihi qvoad fatis aspera par-

ca

largitur Fortuna manu, nec gemmea texta,
qvod mihi nulla, sed ingenuo pollentia amore
pectora, & exiguum, sine comtu & lumine carmen
Hæc cape parva, animi & mage contemplare
favorem

qvam munus. Nec me, sed venam, in crimine pone

O Te felicem, fortuna tuosq; Hymenæos!

Omnes ante actæ en! tenebras & tædia vitæ,
angores omnes, dura omnia, & omnia amara
diluit una dies & caro munere pensat!

Jam frueris Sponsæ thalamo: Tibi Numen abunda
explet vota manusq; qvid ultero deesse qveraris?

O Te Felicem, fortunatosq; Hymenæos!

Ipse Sacer Vates, & Sacro Vate creatus
connubio Vatis natam, vincloq; perenni
accipis. haut istud sine mente & Numine Jovæ.

O Te felicem, fortunatosq; Hymenæos!

Hæcne placet Tibi permutatio? signa reponi
pulverulenta Scholæ, ac ad sanctæ munia fortis
Te confers, veræ ut spargas documenta salutis

vicino agrorum tractu, qvo sponte secuta est
Nupta nova, & tantis submisit pectora fatis.

O Te felicem, fortunatosq; Hymenæos!

Non equidem invideo, lætor magis, & mea quantum
metra possunt grator, qvoad in hunc allabere portum
felici rate: Me variis Fortuna procellis

in magno sale jactat adhuc: Tulatus in ulnis
formosæ recubas Catharæ (qvæ vera Catharina.

Omnis enim labe à membris, nomine, corde
est procul) & blandis interferis oscula verbis.

O Te felicem, fortunatosq; Hymenæos!

Ecquæ meis tandem faciet Deus ocia Musis
æqvior, ut complere qveam mea, svavis amica
errabunda, rato complexu, brachia: Si non
(ah vereor!) spes illa meis maturior annis,
& si non spes illa meis maturior annis,
tum Tibi plena tamen distendent horrea messes,
pinqvia, cum rudibus, vix credo ego semina, campis.

Sed Deus ista diesq; ferent, Jam suscipe vota
Crescite: parva Legat Matris Cathar In VLa gressus
Vellit Cer Hart V V I g l V s q V e p l l n o V V s o r a p a r e n t i s
V o s D e V s a s t r a r e g e n s, p r e C o r æ q V V s a b a X e g v -
bernet

ann Vat & V o t i s p r æ s e n d i n V M i n e V e s t r i s.

Sit bene: Sit Vobis IV CV a D e s i t q V e b e a t e
optabo, q Vos p V r V s a M o r s i b i I V n X I t h o n e s t e .

Plura quidem plures, & Ego quoq; plura pos-
sem

sed claudo. Fac, vota mea haut sint irrita, Jesu.

Unum: Per dextram hanc, toties quæ fidere
fausto,

Juncta tuæ est, per quicquid erit Tibi dulce, fuitve
obrestor, cœptæ servas virtute tenaci
fœdera amicitia: de me Tibi quicquid honestum est
quicquid, vel studiis possum, vel amore, vicissim
pollicear: tuis me totum mancipo votis.

Ego JOH. X X D E

SS. V S P S A V S

nos gratâ compage revinxerat. Aur
mittere dona, qvco, hæc, mihi qvod la
câ

largitur Fortuna manu, nec gemmea
qvod mihi nulla, sed ingenio pollen
pectora, & exiguum, sine comu & lu
Hæc cape parva, animi & mage
favorem

qvam munus. Nec me, sed venam, in
O Te felicem, fortuna tuosq; h
Omnes ante acta en! tenebras & tæd
angores omnes, dura omnia, & omni
diluit una dies & caro munere pensat
Jam frueris Sponsa thalamo: Tibi Ne
explet vota manusq; ; quid ultro dees

O Te Felicem, fortunatosq; Hy
Ipse Sacer Vates, & Sacro Vate creatus
connubio Vatis natam, vincloq; pere
accipis. haut istud sine mente & Numi

O Te felicem, fortunatosq; Hy
Hæcne placet Tibi permutatio? signa
pulverulenta Scholæ, ac ad sanctæ mu
Te confers, veræ ut spargas docume
vicino agrorum tractu, qvo sponte se
Nupta nova, & tantis submitit pector

O Te felicem, fortunatosq; Hy
Non equidem in video, lætor magis, &
metra possunt grator, qvod in hunc a
felici rate: Me variis Fortuna proce
in magno sale jactat adhuc: Tulatus i
formosa recubas Cathara (qvæ vera C

